

РЕШЕНИЕ

№ 25706

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова
Ася Тодорова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3955** по описа за **2026** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 70-73 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по искане на Ц. С. Ц., чрез пълномощника адв. С. Ц. за възобновяване на приключило с Решение № 42845/20.12.2025 г. касационно административнонаказателно дело № 10459/2025 година по описа на Административен съд София-град.

В искането се твърди, че са налице основанията по чл. 70, ал. 2, т. 7 от ЗАНН, тъй като санкционираното с НП лице е било лишено от възможността да участва в съдебното производство. Не е бил надлежно представляван и не е могъл да участва лично или чрез пълномощник по причина на препятствие, което не е могъл да отстрани. Респективно е налице позоваване и на хипотезата чл. 70, ал. 2, т. 7, пр.2 и пр. 3 от ЗАНН. Конкретните твърдения се отнасят до неявяването на процесуалния представител на молителя - адв. Ц. в съдебното заседание на 05.12.2025 г., поради внезапно заболяване, удостоверено с представен болничен лист, както и на касатора лично поради влошено здравословно състояние- извършена оперативна намеса. Искане се административнонаказателното производство да бъде възобновено, като бъде отменено постановеното от АССГ решение по касационно административнонаказателно дело № 10459/2025 г. и делото бъде върнато за ново разглеждане.

В съдебно заседание Ц. С. Ц., представлява се от адв. С. Ц. Ц., който поддържа искането. Заявява и искане за присъждане на разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител –

юрк. П., оспорва основателността на искането. Заявява и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение, че искането е неоснователно.

Административен съд София - град, след като обсъди становищата на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

С Решение №2946/31.07.2025 г., постановено по административнонаказателно дело № 20251110202718/2025 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 134-ти състав е потвърдил Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 5332224, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата на Ц. С. Ц. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

По касационна жалба от Ц. С. Ц., чрез пълномощника адв. С. Ц. Ц. е образувано № 10459/2025 г. по описа на АССГ. Видно от протокола за проведеното на 05.12.2025 г. открито съдебно заседание по касационно административнонаказателно дело на АССГ, касаторът Ц. С. Ц. е редовно призован, не се е явил лично и не е представляван от упълномощения му адвокат. Докладвана е постъпила на 04.12.2025 година писмена молба от касатора, с приложени към нея болничен лист за процесуалния представител адв. С. Ц. Ц. и епикриза за касатора Ц. С. Ц., с искане за отлагане на делото. Ответникът чрез пълномощника си – юрк. К. и участващият по делото прокурор са изразили становище за даване ход на делото.

АССГ- XXVII касационен състав е преценил, че представените медицински документи не са основание за отлагане на делото, поради което е дал ход на делото. Заседанието е приключило с обявяването на делото за решаване, а на 20.12.2025 г. е постановено съдебното решение.

Болничният лист на С. цолов Ц. с № Е. е за отпуск от 03.12.25. до 07.12.25 г., с режим на лечение: „домашен- амбулаторен“ и диагноза: „Остър бронхит, причинен от друг уточнен агент“.

Епикризата удостоверява хоспитализация на Ц. Ц. от 03.11.25 г. до 04.11.25 г. с диагноза: МКБ9: S83.5 „Изкълчване, навяхване и разтягане на предна/задна кръстовидна ставна връзка на коляното“

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните правни изводи:

Искането е допустимо- подадено е в срока по чл. 71, ал. 1, т. 3 от ЗАНН, от процесуално легитимирано лице- чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗАНН и срещу подлежащ на проверка по реда на възобновяването съдебен акт- чл.70, ал.1, т.7 от ЗАНН.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Наведените с искането две основния за възобновяване по чл.70, ал.2, т.7 от ЗАНН не са осъществени.

В чл. 70, ал. 2, т. 7 от ЗАНН са установени различни хипотези за възобновяване. Първите две хипотези обхващат случаите на процесуални нарушения на съда, в резултат на които страната не е взела лично участие по делото или не е била надлежно представлявана, или е представлявана от лице без валидно възникнала представителна власт или от лице с последващо отпаднала, макар и валидно възникнала представителна власт, поради оттегляне или отказ от пълномощие. Нарушенията на съдопроизводствените правила, които се обхващат от чл. 70, ал. 2, т. 7 предл. 1 и 2 от ЗАНН, са нарушение на правилата за призоваване на страните или по извършване на процесуални действия в открито съдебно заседание, в резултат на които страната е била лишена от възможност да участва в процеса по делото. При третата хипотеза, страната не е могла да участва лично или чрез процесуален представител, поради особени непредвидени обстоятелства, които самата тя или пълномощникът ѝ не са могли да преодолеят. Причини от подобно естество

са например внезапно заболяване и постъпване на лицето в болнично заведение и невъзможност да ангажира адвокатска защита, невъзможност да се завърне в страната, поради форсмажорни обстоятелства и т.н. При всички положения, причините, препятствали страната и нейния представител следва да са настъпили внезапно и неочаквано въпреки проявената от страната добросъвестност при водене на процеса.

В съответствие с чл. 63в от ЗАНН, решението на районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно чл. 139, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 228 от АПК съдът отлага делото, ако страната и пълномощникът ѝ не могат да се явят поради препятствие, което страната не може да отстрани. Следователно дължимо е отлагането на делото само тогава, когато страната и пълномощникът ѝ са едновременно възпрепятствани да се явят в съдебното заседание по причини, които не могат да бъдат отстранени.

В случая не се твърдят и не се установяват нарушения на правилата за призоваване по отношение на касатора. Не е допуснато и твърдяното съществено нарушение на процесуалните правила, свързано с невъзможността касаторът Ц. Ц. да участва лично или чрез пълномощника си адв. Ст.Ц. по причина на препятствие, което не е могъл да отстрани.

Приложимата норма на чл. 139, ал. 1 АПК, както вече беше посочено изисква невъзможността за явяване да е както за страната, така и за пълномощника ѝ. В случая по отношение на касатора Ц. Ц. не е удостоверено никакво препятствие към датата на откритото съдебно заседание- 05.12.2015 г. Представената епикриза е за 2-дневна хоспитализация един месец по-рано, а именно от 03.11.2015 г. до 04.11.2015 г. Това обстоятелство е достатъчно да обуслови неоснователността на искането.

Допълнително съдът сочи, че болничният лист по отношение на пълномощника- адвокат пък не отговаря на изискването на чл.103, ал.3 от Закона за здравето, съгласно който освидетелстването на лицето за възможността за явяването му пред разследващите органи или пред органите на съдебната власт се извършва от ЛКК, от центровете за спешна медицинска помощ, от ТЕЛК и от НЕЛК. Освидетелстването се удостоверява с експертно решение - "Медицинско удостоверение", по образец, утвърден от министъра на здравеопазването и от министъра на правосъдието. Разпоредбата на чл. 18, ал. 2 от Наредбата за медицинската експертиза предвижда, че „при определен домашен амбулаторен, какъвто е определен на адв. Ц., или свободен режим осигуреният е длъжен, ако е необходимо, да се яви пред разследващите органи и пред органите на съдебната власт през периода на разрешения отпуск поради временна неработоспособност, освен ако представи "Медицинско удостоверение" по образец, утвърден от министъра на здравеопазването и министъра на правосъдието, в което е отбелязано, че заболяването на лицето не позволява явяването му пред разследващите органи и пред органите на съдебната власт". Следва да се посочи и това, че представляването на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице от пълномощник- адвокат не е задължително по административнонаказателни дела.

По изложените съображения АССГ- XXVII касационен състав не е допуснал твърдяното съществено процесуално нарушение, като е дал ход на делото в насроченото на 05.12.2015 г. открито съдебно заседание, съответно релевираните основания за възобновяване не са осъществени.

По тези съображения искането следва да се отхвърли като неоснователно.

С оглед изхода на спора, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски е основателно. За защитата му, осъществена от юрисконсулт, съдът определя възнаграждение в минималния размер от 130 лв. (66.47 евро) по чл. 63д ал. 4 от ЗАНН във връзка

с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София- град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Ц. С. Ц., чрез пълномощника адв. С. Ц. за възобновяване на приключилото с Решение № 42845/20.12.2025 г. касационно административнонаказателно дело № 10459/2025 година по описа на Административен съд София-град.

ОСЪЖДА Ц. С. Ц. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 66.47 евро, разноски.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: